

சமய பொறையமைக் கூறும் மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியன் கல்வெட்டு

ஆ. கவிதாராணி அ,*

அ தமிழ்த்துறை, மாநிலக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), சென்னை- 600005, தமிழ்நாடு, இந்தியா

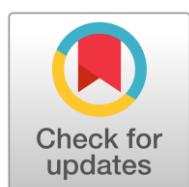
Maravarman Kulasekara Pandyan Inscription of Religious Obedience

A. Kavitharani a,*

^a Department of Tamil, President college (Autonomous), Chennai-600005, Tamil Nadu, India.

Corresponding Author:
mohr_d12@yahoo.co.in

Received : 21-10-2020
Accepted : 11-01-2021

ABSTRACT

We come to know that this inscription was given in the 8th reign of the Sonadu Kondaruliya Maravarman Sundara Pandya Devan, with the great participation of his brother, Maravarma Kulasekara Pandian, who was worthy of the title Konerinmai Kondan. According to the Venetian traveler Marco Polo who set foot upon Pandya Nadu during the rule of Maravarma Kulasekara Pandyan, this place was famous for pearl harvesting and was also the vital seaport of the Pandya Nadu. The inscription depicts the succeeding Pandyas having friendly and business relations with the Sonagars to make the trade be carried on wonderfully with no issues. From the inscription, we come to know that Aiyan Malavarayan was the cause of the construction and deity worship related ceremonies that takes place in Sonakarpalli. It is also mentioned that the rulers remembered the royal attributes as dignified and not just ministers and subject to authority, which shows us the respectful traits of the Pandya kings. The people giving importance to the worship done by the Sornars (Muslim traders) as they worshipped their lord is quite well known by the inscription.

Keywords: Maravarma Kulasekara Pandian, Pandya kings, Pandya Nadu, Worship, Religious Obedience

ஆசிரியர் குறிப்பு

திருமதி ஆ. கவிதாராணி, சென்னை மாநிலக்கல்லூரியில் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளராக ஆய்வுப் பணியில் ஈடுபட்டு உள்ளார். இவர் இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உள்ள திருப்புல்லாணி திருத்தலத்தை கள ஆய்வு மேற்கொண்டு கட்டடக்கலை, கல்வெட்டு, செப்பேடுகள் ஆகியவற்றின் மூலம் அப்பகுதியின் வரலாறு குறித்து பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். தமிழ்ப் பண்பாடு மற்றும் கலைகளில் ஆர்வம் மிக்கவர். தனித்துவமான தலைப்புகளில் ஆய்வு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் எண்ணமும் கொண்டவர். வரலாற்று சின்னங்களை ஆய்வதில் ஆர்வம் மிக்கவர்.

முன்னுரை

தமிழகத்தின் வரலாற்றுச் சுவடிகளில் பல மன்னர்கள் காலடிப் பதித்துள்ளனர். அவர்களில் சிலர் காலத்தின் மாற்றத்தில் மறைவுபடாமல் இன்றளவும் நிலைத்து நீங்காத இடம் பிடித்துள்ளனர். சிலர் தன்னிகரில்லாத தலைவனாக விளங்கிய போதும் அரசியல் மாற்றத்தினால் வரலாற்றுப்பகுதியிலிருந்து மறைக்கப்பட்டுள்ளனர். தென்தமிழகத்தின் மண்ணானது பல ஆட்சிமாற்றங்களைக் கண்டது. கடல் வணிகத்தில் மேலோங்கி வணிக நோக்கில் வரும் அயல்நாட்டவர்களை நட்புணர்வோடு வரவேற்று நட்பு பாராட்டியது. தம்மை சுற்றியுள்ள அண்டை நாடுகளை அடக்கி ஆண்டு பல அரசர்களின் ஆட்சி மாற்றத்தினையும் கண்டது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஒருவன் செங்கோலோச்சியவனாக விளங்கியும் மற்றையவன் அவனுக்கு அடங்கி திறை செலுத்தியும் வந்தான். கி.பி பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் சோழன் வசமிருந்த தங்களது நாட்டினையும், கிழக்குகடற்கரைப் பகுதியையும் பிற்காலப் பாண்டியர்கள் மீட்டனர். அப்பாண்டியர்களுள் சிறப்புற்று விளங்கியவன் மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியன் ஆவான். சோனகர்களுடன் வணிகத்தொடர்பு கொண்டிருந்த இம்மன்னன் அதற்கு அடையாளமாக நட்புணர்வுடன் தன் எல்லைக்குட்பட்டப்பகுதியில் சோனகப்பள்ளி கட்டிக்கொடுத்து இறைப்பணி ஆற்றியதன் அடையாளத்தினை காட்டும் ஒரு கல்வெட்டினை எடுத்துரைப்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

பிற்காலப் பாண்டியர்கள்

பிற்காலப்பாண்டியர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளாக நமக்கு கிடைக்கும் செய்திகளாவன:

1. இவர்கள் சோழர்களுடன் தீராத பகைமைக்கொண்டு விளங்கினர்.
2. சோழர்களால் கவரப்பட்ட தம் பகுதிகளையும், கடற்கரைப்பட்டினங்களையும் மீட்பது இவர்களது குறிக்கோளாக இருந்தது. சிறந்த பொழுதிற்காகக் காத்திருந்தனர்.

சோழ நாட்டில் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலமானப் பிறகு அவனது மகன் மூன்றாம் இராசராசன் அரசாள்கின்றான். அவனை 12-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மாறவர்மன் சுந்தரப்பாண்டியன் படையெடுத்து வென்று சோழ நாட்டை கைப்பற்றுகின்றான். பாண்டிய நாடு விடுதலைப் பெற்றதுடன் சோழநாடு மற்றும் அண்டை நாடுகள் மாறவர்மன் சுந்தரப்பாண்டியன் வசமாகின்றது. தென் தமிழகம் சோழனது கையிலிருந்து பாண்டியன் கைக்கு மாறுகின்றது. அண்டை நாடுகள் பாண்டியன் வசமாகின்றன.

இவனை அடுத்து இரண்டாம் சடையவர்மன் சுந்தரப்பாண்டியன் முடிகூட்டிக் கொள்கின்றான். இவனது தலைமையில் நான்கு சகோதரர்கள் ஆண்ட கடற்கரைப் பட்டினம் மற்றும் நாட்டு சிறப்புகளை 13-ஆம் நூற்றாண்டில் கடற்பயணம் மேற்கொண்ட வெளிஸ் நாட்டுப்பயணி மார்க்கோபோலோ தம் பயணக் குறிப்பில் தெரிவித்துள்ளார். அதில்,

“சிலோனிலிருந்து புறப்பட்டு அறுபது மைல் மேற்கு நோக்கிய பயணத்தில் மலபார் என்றழைக்கப்படும் கடற்கரைப்பட்டினத்தை அடைவீர்கள். இம்மாகாணத்தின் ஒரு பகுதியில்

நான்கு சகோதரர்களுள் ஒருவரான சுந்தரப்பாண்டிய தேவர் அரசராக இருக்கிறார். சிலோனுக்கும் மலபாருக்கும் இடைப்பட்ட வளைகுடாப் பகுதியில் முத்தெடுக்கும் துறைமுகம் ஒன்று இவ்வரசரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டப் பகுதியில் உள்ளது” (Hema Balaji, 2016, p.7) இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

இரண்டாம் சடையவர்மன் சுந்தரப்பாண்டியனின் சகோதரர்களுள் ஒருவரான மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியன் பற்றி ஆசிரியர் கே.கே. பிள்ளை கூறுவது,

“சுந்தரப்பாண்டியனை அடுத்து மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியன் முடிசூட்டிக் கொண்டான். ஆட்சியாண்டு (1268-1310) பாண்டியப் பேரரசின் அரசியலில் இரண்டாம் சடையவர்மன் சுந்தரப்பாண்டியன், மாறவர்மன் விக்கிரமப்பாண்டியன், மூன்றாம் சடையவர்மன் சுந்தரப்பாண்டியன் ஆகிய மூவர் பங்குக் கொண்டனர். மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியன் எம்மன்டலமும் கொண்டருளிய, கோனேரின்மைக் கொண்டான், கொல்லங்கொண்டான் என்ற விருதுகளை ஏற்றான். கேரளம், கொங்குநாடு, சோழ மண்டலம், தொண்டை மண்டலம், சிங்களம் ஆகிய நாடுகளை அவன் வென்றான் என்று அவன் காலத்திய கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.” (Pillai, 2004, p. 380) என சிறப்பித்துள்ளார்.

இப்பாண்டிய கல்வெட்டுகள் ஆட்சிச் சிறப்பினையும், அவர்களின் சில சிறப்பு பண்புகளையும் வெளிபடுத்துகின்றது. அதன்படி மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியனின் சமயபொறைமைக் கூறும் ஒரு கல்வெட்டின் விளக்கத்தினைக் காணலாம்.

கல்வெட்டு அறிக்கை எண்-402 இல் மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியனின் ஆட்சியாண்டில் எட்டாவது ஆட்சியாண்டில் சோனகப்பள்ளி கட்டுவதற்கு நிலதானம் மற்றும் நிலவரிகள் வழங்கி சோனகப்பள்ளி கட்டுவித்ததுடன் மட்டுமில்லாது இறைப்பணி தொடர்ந்து நடைபெற மேலும் சில ஊர்களையும் தானம் அளித்தது சோனகப்பள்ளியில் இறைப்பணி தொடர்ந்து தங்குதடையில்லாமல் நடைபெற காரணமாக இருந்த பாண்டியனின் சிறப்பியல்பு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

கல்வெட்டு விளக்கம்

தென்னிந்திய கல்வெட்டு எண்- 402

கல்வெட்டு அறிக்கை எண்- 116-1903 பக்கம் எண்- 261,262

கல்வெட்டு காணப்படும் இடம்- திருப்புல்லாணி ஸ்ரீ ஆதி ஜெகன்நாதன் திருக்கோயில் முதல் நுழைவாயிலில் உள்ள கற்பலகை.

இக்கல்வெட்டில் 104 வரிகள் தமிழ் மற்றும் சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

“
திரஹாவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீசுந்தர பாண்டியதெவற்கு
யாண்டு எட்டாவது நாள் தொளாயிரத்து தொண்ணூ
(று)நாலினாற் மதுரோதைய வளநாட்டு மாடக்கு(ள)க்கிழ் மது
ஞரக் கொயில் பள்ளியறைக் (கூ)த்துப் பள்ளிப்பிட மழவ
(ரா)யனில் எழுந்தருளியிருக்க கிட்செம்பிநாட்டுப் பவித்திர)

மாணிக்கப்பட்டின் கிழ்பால் சொனகச்சாமந்தபள்ளி
யான பிழார்ப்பள்ளி----ழவார்க்கு இவர் செய்ய(தி)
ருவாய் மொழிந்தருளினபடிக்கு

" (South Indian Inscription No. 402, 1974-75, p. 212-13)

கல்வெட்டில் மெய்கீர்த்தி

மாறவர்மன் குலசேகரப்பாண்டியனின் நிலப்பகுதிகள் இக்கல்வெட்டில் தானம் வழங்கப்பட்ட போதிலும் அவன் தமையனான சுந்தர பாண்டியனின் மெய்கீர்த்தி இக்கல்வெட்டில் காணப்படுகின்றது. திருமகள் மற்றும் நிலமகளின் அருளுடன் சமயநிதியுடன், தருமமும் தழைக்க ஆட்சி செய்தான். வேதியர்களை அழைத்துப் பல வேள்விகள் நடத்தினான். அவன் ஒரு கை, இரு செவி, மும்மதம் கொண்ட ஜராவதும் யானையின் மீது ஏறி தென்திசை நாட்டிலிருந்து போருக்குக் கிளம்பினான். பகைவர்களுக்கு எருதுமேல் வரும் கூற்றுவனைப் போல குச்சரம், மதகம், ஈழம், கடாரம் மற்றும் தெலுங்கள் ஆட்சி செய்த நாடுகளை வெற்றிக் கொண்டான். வெண்கொற்றக் குடையின் கீழ் காவலர் புடைத்தும் செங்கோலுடன் ஏறி வீசும் நவமணி சிம்மாசனத்தின் அமர்ந்து திருமகளையும், கலைமகளையும் ஒத்த உலகமுதுடையாரும் ஆட்சி செய்து வரும் திரிபுவன சக்கரவரத்தியின் ஸ்ரீ சுந்தர பாண்டிய தேவனின் எட்டாவது ஆட்சியாண்டில் வழங்கப்பட்ட கல்வெட்டு இது ஆகும்.

நிலக்கொடை அளித்தல்

கீழிசெம்பி நாட்டிலுள்ள பவித்திர மாணிக்கம்பட்டி என்பது மாறவர்மன் குலசேகரப்பாண்டியனின் எல்லைக்குட்பட்ட பகுதியாக விளங்கியதால் அப்பகுதியில் சோனகப்பள்ளி (இஸ்லாமிய மகுதி) செய்தருள பவித்திரமாணிக்கம்பட்டியிலுள்ள ஏந்தல், காராண்மை ஆகிய நிலங்களுக்கு நான்கெல்லைக்குட்பட்ட நீர்வளம், நன்செய், புன்செய் நிலப்பகுதிகள் தானமாக வழங்கப்பட்டது.

இவ்வாறு தானம் வழங்கப்பட்ட ஆண்டின் எதிராமாண்டில் அச்சோனகப்பள்ளியின் திருப்பணிகள் திங்கள் தோறும் சிறப்பாக நடைபெற காராண்மை கணியாட்சியின் நான்கு எல்லைக்குட்பட்ட நிலமும், நன்செய் புன்செய் நிலத்தின் நத்தமும், குளமும் குளபரப்பும் தானமாக அளிக்கப்பட்டது. இந்நிலத்தில் உள்ள வெட்டிப்பாட்டம், தறிக்கிறை (நெய்பவர்களுக்கு வரி), செக்கிறை (எண்ணெய் எடுப்பவர்க்கான வரி) தட்டார் பாட்டம் ஆகியன வரிகள் இவ்வாண்டு முதல் சாமந்தப் பள்ளிக்கு வழங்கப்பட்டது என கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டிக் கொள்க என அரசன் சொல்ல அதனை செவ்விருங்கை நாட்டு சக்கரபாணி நல்லூரையன் விரதமுடிதான் பல்லவராயன் எழுதி வைத்தான்.

108 வரிகளைக் கொண்ட இக்கல்வெட்டில் அடுத்த செய்தியாக திரிபுவன சக்கரவரத்தி ஸ்ரீ சுந்தர பாண்டிய தேவரின் ஆட்சியாண்டில் எட்டாவது வருடம் சோனகப்பள்ளி அமைக்க நிலதானம் அளிக்கப்படுகின்றது. அதற்கு எதிராமாண்டின் எதிராமாண்டில் கோனேரின்மைக்

கொண்டான் என்றப் பட்டத்துடன் விளங்கும் சக்கரவர்த்தியான மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியனின் பவித்திர மாணிக்கம் பட்டியில் இருக்கும் சாமந்தப்பள்ளிக்காக மருதூர் நான் கெல்லைக்குட்பட்ட நிலமும் புன்செய் நன்செய் நிலம் குளபரப்பு மேற்கண்ட பகுதிகளில் பழைய தெய்வதானங்கள் இருந்தால் அவைகளை நீக்கி அளிக்கப்படுகின்றது. மேலும் அப்பகுதியில் தறிக்கு வரி, செக்கு வரி மற்றும் தட்டார் பாட்டம் என சாமந்தபள்ளி தீங்கள் தோறும் நடைபெறும் இறைப்பணிக்கு அளிக்க ஜயன் மழவராயன் சொன்னபடி கல்லிலும், செம்பிலும் வெட்டிக்கொள்ள உத்தரவு அளிக்கப்படுகின்றது. பாண்டிய நாட்டு பெருமணலூர் தலைவன் விக்கிரபாண்டியின் எழுத்து இவை செவ்விருங்கை நாட்டு தலைவனின் எழுத்து என இக்கல்வெட்டுச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

கல்வெட்டின் சிறப்பு:

இக்கல்வெட்டின் சிறப்பான செய்தியாக சகோதரர்களான மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியன், விக்கிரமப்பாண்டியன் ஆகியோரின் பங்களிப்பு சகோதரர் ஒருமனதுடன் அரசாண்டமை அறியப்படுகின்றது. மேலும் இக்கல்வெட்டு காணப்படும் இடம் வைணவ ஆலயமான திருப்புல்லாணி ஸ்ரீ ஆதிஜெகன்நாதர் திருத்தலம். பாண்டியர்கள் தானம் வழங்கியதோ பவித்திரமாணிக்கம் பட்டியிலுள்ள சோனகப்பள்ளிக்கு, இதனால் மாறவர்மன் குலசேகரப்பாண்டியன் காலத்தில் சோனகர் என்ற இஸ்லாமியர்களை ஆதரித்து நட்பு பாராட்டியமை நமக்கு நன்கு புலனாகின்றது. இந்நட்புறவிற்கான காரணம் சிறிது சிந்திக்கத்தக்கது.

மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியன் காலத்தில் வருகைப் புரிந்த வெனிஸ் நாட்டுப்பயணி மார்க்கோ போலோ பாண்டிய நாட்டின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்துரைக்கையில் இங்கு முத்தெடுக்கும் துறைமுகம் இருந்ததனையும், குதிரைகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதனையும் விளக்குகின்றார். அதில்

“தமிழகத்தில் குதிரைகள் இனப்பெருக்கம் செய்யப்படுவதில்லை. ஏடன் நாட்டிலிருந்து வருடா வருடம் சுமார் 2000 குதிரைகள் கப்பல் மூலமாக பாண்டிய நாட்டு துறைமுகத்தில் வந்திறங்குகின்றன. வந்திறங்கிய குதிரைகளில் ஒரு வருடத்திற்கு சுமார் 100 குதிரைகள் மட்டுமே உயிருடன் இருக்கின்றன” (*Chokkalingam, 2012, p. 25*).

“அவ்வாறு வரும் குதிரைகளுக்கு மிகுந்த விலை கொடுக்கப்படுகின்றது. ராஜாவும் அவரது தம்பிகளும் ஜந்து ஆயிரம் குதிரைகளையாவது வாங்கி வளர்க்கின்றனர்” (*Hema Balaji, 2016, p.14*) எனக் கூறுகின்றார்.

மார்க்கோ போலோவின் இத்தகைய கருத்து தென்தமிழகத்தின் நாட்டின் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் துறைமுகம் இருந்ததனையும் அங்கு முத்துக்குளித்தல் மற்றும் முத்து வணிகம் சிறப்புற நடைபெற்றதனையும் இறக்குமதிப் பொருளாக ஏடன் நாட்டுக் குதிரைகள் வந்திறங்கியதும் தெரியவருகின்றது. தமிழகப் பொருளாதாரத்தில் சிறந்த விளங்கியமையும் அதன் காரணமாக அரேபியர்களுடன் பிற்காலப் பாண்டியர்களுடன் நட்புறவு கொண்டமையும், தமிழனுக்கே உரிய நட்பு பாராட்டும் குணத்துடன் சோனகப்பள்ளி கட்டுவித்து கொடுத்து அவர்கள் எத்தகைய தடையுமில்லாமல் மனதிற்குரிய இறைவனை வழிபடச் செய்து சமய

ஒற்றுமையை வெளிபடுத்தியப் பண்பினை நாம் இக்கல்வெட்டு மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. கடல் பயணம் என்பது நெடிய நாள் பயணம், எனவே நீண்ட நாட்கள் தமிழகத்தில் தங்கியிருக்கும் சோனகர்கள் இங்கு தடையின்றி இறைவனை வழிபட செய்த பண்பினை நாம் உணரலாம்.

சோனகர் (அரேபியர்கள்) சாமந்தபள்ளி (ஜமாத்) என கல்வெட்டு வரிகள் நமக்கு உணர்த்துவனவாகும். இங்கு பாண்டியர்கள் வணிகவுறவுடன், நட்புறவுடன் விளங்கியமையை நாம் உணரலாம்.

பவித்திர மாணிக்கப் பட்டினம்

இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படும் பாண்டிய நாட்டில் உள்ள பவித்திர மாணிக்கம்பட்டி என்ற பெயர் மருவி பெரியப்பட்டினம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இதனை,

“இது பராகிரம பட்டினம் என்று அழைக்கப்பட்டதாக கி.பி.10 நூற்றாண்டு கல்வெட்டு ஒன்று கூறுவதாக அறிகின்றோம். கி.பி.1100-இல் இலங்கையிலிருந்து வந்த ஜெகத் விஜயத்தண்ட நாயகன் பெரும் படையுடன் வந்து பராகிரமப் கட்டினத்தைத் தாக்கியதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இங்கே ஒரு பெரிய கோட்டை இருந்ததாக அது கூறுகின்றது. ஆய்வளர்கள் அப்பவித்திர மாணிக்கப்பட்டினம் தான் பெரியப்பட்டினம் என்கின்றனர். மார்க்கோபோலோ, இபின்பதுதா போன்றோர் காலத்தில் இப்பட்டினம் படான் என்று குறிப்பிடுகின்றது” (Narasayya, 2005, p. 112).

இக்கல்வெட்டு மூலம் சோனகப்பள்ளி கட்டுவதற்கும் அங்கு இறைப்பணி தொடர்ந்து நடைபெறவும் காரணமாக இருந்தவர். ஜயன் மளவராயன் என அக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் அவையில் சில அமைச்சர்கள் இருந்ததாகவும் அவர்களின் விருப்பத்திற்கிணங்க அரசன் பல இறைப்பணிகள் செய்த குறிப்புகளையும் ஆசிரியர் சே.வி. ராமன் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். அவர் சில அமைச்சர்களையும் பட்டியலிடுகின்றார்.

1. கங்கேயன்
2. ஜயன் மளவராயன்
3. நார்த்தோங்கராயன்.
4. கொடை கண்டான்
5. அழகப் பெருமாள்
6. மந்திர ராமல் (பல்லவராயன்)
7. சிருதையன்
8. நிலகங்கராயன்
9. குலசேகர உத்தர மந்திரி
10. மனபரான மூவேந்த வேலன் (Raman, 1972, P. 28-29)

அரசர்கள் ஆட்சியில் சிறப்புற இத்தகைய அமைச்சர்களின் பங்கு இருந்ததனை நன்றி உணர்வோடு பாண்டியர்கள் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்பட்டமையை நாம் அறியமுடிகின்றது.

அமைச்சர்கள் தன் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் என்றும் கருதாமல் அவர்கள் மதிப்பிற்குரியவர்களாகவும் நினைவு கூர்ந்தமையை பாண்டியர்களின் பண்பினை எடுத்துரைக்கின்றது. அரசர்களின் ஆஞ்சைமக்கு இதுவும் ஒரு சிறந்த பண்பாக நாம் உணர முடிகின்றது.

முடிவுரை

சங்க காலந்தொட்டே தமிழகத்தில் யவனர் என்ற பொதுச் சொல்லால் கிரேக்கரும், ரோமானியரும் அழைக்கப்பட்டதும், அவர்கள் தமிழகத்திலிருந்து மிளகு, அகில், முத்து போன்ற பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்ததனையும் நாம் அறிகின்றோம். சிலப்பதிகாரத்தில் சோழனது அவையில் இந்திரவிழா கொண்டாட முடிவெடுக்கும் பொழுது வேற்றுமொழி பேசும் மக்கள் இருந்ததும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு வரும் பன்னாட்டு வணிகர்களுக்கும் வேளாண் பிரபுகளுக்கும் ஏற்பட்ட உறவினால் அவ்வணிகர்கள் சிறுசிறு குழுக்களாகத் தங்கி தனக்கென சிலப் பகுதிகளை ஏற்படுத்தி இருக்கக் கூடும். பிற்காலப் பாண்டியர்கள் காலத்தில் கடற்கரை வணிகம் சிறப்புற்று நடைபெற அங்கு காணப்பட்ட கடற்கரைப் பட்டினங்கள் குறித்த ஆய்வுகளே சாட்சி ஆகும். நாட்டின் சிறப்பினை உணர்ந்த அரசன் வணிகம் செய்ய வந்த வணிகர்களை மதிக்கும் செயலுக்கு எடுத்துக்காட்டாகவே இக்கல்வெட்டினை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. முதன் முறையாக வேற்றுமொழி மதத்தினருக்கு இறைப்பணி ஆற்ற சோனகப்பள்ளி கட்டிக் கொடுத்து பாண்டிய மன்னனின் பரந்த மனப்பான்மையையும் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மேம்பட நட்புணர்வுடன் வணிகம் புரிந்த பாங்கு நன்குப் புலப்படுகின்றது.

References

- Chokkalingam, S.P., (2012), Tamil Nadu under the rule of the Madurai Sultans Mohammad, Kizhakku Pathipagam, Chennai, India.
- Hema Balaji, (2016), Marco Polo travelogues in Tamil Nadu, Sandhiya Press, Chennai, India.
- Narasayya, (2005), Seaborne trade, Palaniappa Brothers, Chennai, India.
- Pillai, K.K., (2004), History and people and culture of Tamil Nadu, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.
- Raman K.V., (1972) Some Aspects of Pandian History in the Light of Recent Discovery, University of Madras, Madras – 05
- South Indian Inscription No. 402, (1974-75), Report Vol-3, Tamil Development Department, Chennai, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License